

[Oluf Pedersen.]

ning. Man har gjort det, uden at Befolkningen, der forpligtes, fik blot en øjeblikkelig Hjælp. Man yder Laan med laante Penge, laaner mod Rente og udlaaner rentefrit.

Jeg spørger: Med hvilken Ret tilpligtes den fattige Arbejder at forrente Gods-ejerens Aglebeholder? Faar Godsejeren ikke øget Udbytte af den øgede Afrøde? Enten er Foranstaltningen uøkonomisk og bør helt undlades, eller ogsaa bør den, der høster Udbytte deraf, betale. At lade andre betale er et nyt og slet Princip, som hører hjemme paa Møddingen.

Lovforslaget motiveres med, at Regeringen har den Opfattelse, at en saadan Lov er valutabesparende. Men det forekommer mig, at den Valutabesparelse, som kunde opnaas ved at afskaffe Valutacentralen, og som sagkyndige har anslaaet til 200 Mill. Kr. om Aaret, var et bedre Sted at sætte ind. For øvrigt er der en økonomisk Grundlov, som siger, at Import og Eksport svarer til hinanden, og hvis man begrænser Importen, betyder det ogsaa en Begrænsning af Eksporten. Hele den Begrundelse, at Loven vil være valutabesparende, er bare noget, der siges, for at Lovforslaget skal kunne glide i Folk som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og Folk, som ikke har bedre Forstand. Det ærede Medlem var jo saa stærkt inde paa denne Valutabesparelse.

Formanden: Jeg maa meget advare mod, at man fortsætter med at komme ind paa Bedømmelsen af andres Forstand.

Oluf Pedersen: Ja, jeg indrømmer for mit Vedkommende, at jeg anser dette Forslag for at være et typisk Udtryk for, med hvilken Forstand vi regeres, og naar vi ser paa Bestemmelsen om, at kun arbejdsløse maa beskæftiges, maa jeg nok spørge: Hvad er Meningen? De, der bliver beskæftiget, arbejder dog i alt Fald, saa længe som de har dette Arbejde, ikke med noget andet Arbejde. Er det saadan, at Folk skal være arbejdsløse et Stykke Tid, før de kan faa Arbejde igen, eller hvilken Begrundelse er der for Bestemmelsen om, at det skal være arbejdsløse, der faar Arbejdet? Det er dog givet, at naar de udfører det Arbejde, kan de ikke være andre Steder paa samme Tid. Og hvad angaar dette, at Fagforeningsfolk skal foretrakkes, er vi ganske klar over, at denne Bestemmelse ikke kan anvendes i Praksis, fordi den er i Strid baade med den gamle og den nye Grundlov.

Naar man begrundet dette Lovforslag med, at det skal give Beskæftigelse, stiller jeg paa ny det Spørgsmaal, om Regeringen da ikke er klar over, at Arbejdsløsheden intet har at gøre med Mangel paa Slid og Slæb, men alene skyldes en uretfærdig Fordeling af Goderne, om Regeringen stadig tror, at der er for lidt Slid og Slæb, og at man maa sørge for at skabe mere af det i Stedet for at sætte ind over for dette, at der er nogle, som faar Fordelene af andres Arbejde. Det er det, man skal bort fra, naar man vil bekæmpe Arbejdsløsheden.

Jeg mener ikke, at Ministeren har moralsk Ret til at udstede rentebærende Statsobligationer til Udlaan rentefrit. Jeg maa hævde, at dette er en Krænkelse af Ejendomsrettens Princip. Vi er, mener jeg, tjent med at hævde Ejendomsretten. Der bør være et Skel mellem mit og dit Borgerne imellem og ogsaa Borgerne og Staten imellem, og derfor mener jeg, at det foreliggende Lovforslag aldrig bør blive Lov.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de fem Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget. Naturligvis kan jeg ikke takke den sidste Ordfører. Jeg maa erkende, at mig forekom hans Tale saa forvirret, at jeg finder det urimeligt at komme ind paa en Drøftelse med det ærede Medlem af de Problemer, han rejste.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen udtalte, at Forslagets Gennemførelse vilde betyde en stor Fordel for Landmændene, og at de opstillede Betingelser var saa gode, som man overhovedet kan forlange. Derimod var han betænkelig ved § 7, der tilslukker de arbejdsløse en Vis Del af Arbejdet, og anmodede om en Forhandling i et Udvalg om § 7. Det er jeg rede til og skal derfor ikke komme ind paa en Diskussion om § 7 paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Grønning udtalte, at efter hans Skøn var der en hel Række andre Arbejder, der var lige saa berettigede til Statsstøtte som det her foreliggende, f. Eks. Fornyelse og Istandsættelse af Bygninger. Det skal jeg ingenlunde benægte, men jeg tror nu alligevel, man maa sige, at det Arbejde, der her er Tale om, er baade mere værdiskabende — dette være sagt trods det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser — og mere valutabesparende end noget af det andet.

Det ærede Medlem henstillede, om man ikke ved Fastsættelse af Laanesummen kunde medtage Omkostningerne ved dette Arbejde med deres fulde Beløb. Jeg skal